உ

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:

அனுசூயைசரித்திரக் கும்மியும்,
கோரக்கும்பார்சரித்திரக் கும்மியும்

* * *

இராமநாதபுரம்.

பத்மாஸனி அம்மாள்.

இயற்றியது.

* * *

இலட்சுமிவிலாசம் பிரஸ்
இராமநாதபுரம்.
1916

OFFICE OF THE REGISTRAR OF
8 - JAN 1917

R25:417
N16
149197

உ உ உ
ஸ்ரீ [illegible] ம:

அனுசூயை சரித்திரம்.

விருத்தம்

மங்கையர்க்குள் உயர்வுபெற்ற மாது அனுசூயாதேவி
சங்கையற்றபதிவிர்தா தர்மத்தின் மகிமைகூற
செங்கெருடன்மீதிலேறி சீக்கிரம் மதுரைவந்த
மங்களமாய் கூடல்நாதன்பங்கயத்தாள் பணிகின்றேனே

(1 வது கட்டம்) தேவசபைச்சிறப்பு

நவராத்திரி கும்மி மெட்டு

(பல்லவி)

தேவசபைதனில் சிங்காரவிந்தையை செப்புதற்காமோ பெண்மயிலே

(அனுபல்லவி)

ஆவலுடன்தேவ ராஜன்கொலுவில் அமைந்தார் நவரத்னபீடத்தில்
பாவலரும்நாவலரும் பூமலர்கள்போடவே பக்தர்களும்சித்தர்களும்
முக்தர்களும் பர்டவே (தேவசபை)

சரணம்.

(1) தேனூர்பொழிகின்ற சோலைகளாம் அதில்
நானுவித சித்ரவேலைகளாம்
(2) வானோர்புகழ் யெக்ஞசாலைகளாம் ராஜ
மன்னர் அணியும் பூமாலைகளாம்
நேராகமயூரம்நின்று ஆடக்குயில்பாட நின்று
மன்னர்கப்பங்கள் கொண்டுபணிந்துஏத்திட (தேவசபை
(3) முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்கூடவே
அற்புதமாய் மலர்போடவே
பொற்கொடியாள்நின்று சாமரம்போடவே
அப்ஸரஸ்திரீகள் நடனங்கள்ஆடவே
சிறம்ஆட்டிய சுரம்கூட்டியே கரம்ஆட்டியே தாளம்போட
விரைவாககுருவானவர் எதிரேநின்று ஆசீர்கூற (தேவசபை)

2 வது கட்டம்.

வந்தனம்தந்தோம் என்றமெட்டு

பல்லவி

ராஜனுமகிழ்ந்து ஒருவாசகம் உரைத்தார்
மாசம் மூன்றுமாரியாக பூவுலகில்பெய்வதும் .

14919

ஆலையங்கள்தோறும்பூஜை அனுஷ்டானேசெய்வதும் (ராஜனும்)
2) தீதில்லாமல் தென்னல்விளைந்து தானதர்மம்செய்வதும்
மாதர்கள்பதிபூஜைசெய்து நீதியாகஉய்வதும் (ராஜனும்)
3) பக்தர்கள்வேதங்கள்ஓதி நித்யமும் கோஷிப்பதும்
இந்தனைக்கும்காரணம் எடுத்துமே உரைத்திடீர் (ராஜனும்)

3 வது கட்டம் ரா. ரா. நலுங்கிட என்றமெட்டு

தண்டகாரண்யம் தன்னில் அத்திரிமுனிசென்று தவமிருந்தார்
ண்டபாரி அனுசூயை செய்தவிருதத்தால் மண்டலம்
ழிப்பதெல்லாம கேளும்ராஜமன்னா
த்தாவின்பதமலர் நித்யம்விடாமலே சிரத்தையாய் பூசைசெய்வள்

சத்துவகுணமுள்ள உத்தமி விருதத்தாலே
இத்தலம் செழிப்பதெல்லாம் (கேளும்)
(3) மாசமும்மாரிபெய்வதும் தாஸர்கள் உய்வதும் அவளாலே
பூவுலகங்களும் வானுலகங்க்ளும் புகழ்வதும்அவளாலே
(கேளும் ராஜமன்னா.)

பல்லவி (4வது கட்டம்.) சோலையிலேகிளிகள்

(1) வீணைதன்னைமீட்டி கானசுறம்பாடி நாரதர் ஓடிவந்தார்
இங்கையென்ன கூட்டம் யெங்கும்வேதகோஷ்டம்
யென்ன மனவாட்டமென்றார் (வீணை)

[illegible]ங்களித்தான் ஆஸனம் அளித்தான்
னியாயமதைக் கேளுமென்றார் (வீணை)
3) யெத்தனையோபேர்கள் பத்தினி இருக்கிறாள்
உத்தமிஒருத்திதானே உலகில் உத்தமி ஒருத்திதானே (வீணை)
4) யிப்பவேணாணேடி புஷ்பவனந்தேடி செப்புகிறேன்
யென்றெழுந்தார் சேதிசெப்புகிறேன் யென்றெழுந்தார் (வீணை)

5 வது கட்டம் நாரதர் அனுசூயை இடம்செல்வது

த்தக்கலகம் விளைத்திடனாதர் சென்றார் சென்றார் சென்றார்
த்தமியாளிடம் பிக்ஷையளித்திடு மெத்தப்பசிக்கு சித்தமிறங்கயோ
யென்றார் யென்றார் யென்றார்.
(2) உத்தமி பிக்ஷையெடுத்து யெதிராகநின்றாள் நின்றாள் நின்றாள்.
நிர்வாணமதாயளித்தால்கொள்ளுகிறேனென்று கள்ளத்தனமாக
சொன்னார் சொன்னார் சொன்னார்.
(3) பர்த்தாவிடத்திலே உத்திரவுபெற்று வாறேன் வாறேன் வாறேன்.
சித்தத்துக்கிசைந்தபடி உததமனே பிக்ஷை குத்தமில்லாமலே
தாறேன். தாறேன் தாறேன்.

6 வது கட்டம் ராகம் காவடிச்சிந்து.

(1) நாதனேநம் டாஸ்ரமத்தில் வேதியசந்யாசி வந்து
பேதையே பசியெனக்கு யென்றாரே நான்
ஆதரவாய் கனிகள்கொண்டு நின்றேனே

(2) சூதாகமொழியுரைத்து வாதுசெய்குறாரே யிந்த
வேதனைக்கு யென்னசெய்வேனாதனே பசி
தீர்ப்பதெப்படி ஸர்வபோதனே.

(3) பேதையே உன்கற்புக்கொரு பாதகமில்லாமல் அவர்
சாபத்துக்குள்ளாகாமலும் கார்த்திடாய் அந்த
வேதியசந்யாசி பசி தீர்த்திடாய்.

(4) மாதுளைகையில் ஜலம்கொண்டு ஸாதுளதிராக நின்று
கன்னியாக வேணுமென்று தெளித்திட்டாள் அப்போ
பெண்ணுருவாகவே அங்கே ஜொலித்திட்டார்.

7 வது கட்டம் காலேஜி ஓடம்

அப்போது நாரதர் என்னவடிவானார் பதினாறுவயதுள்ள பாலையாய்ப் போனார், பாடாந்தண்டை கொலுசு பாதசரமெட்டி, பாங்கான இடை தன்னில் பட்டாடைகட்டி, வஜ்ஜிரமிழைத்திட்ட ஒட்டியாணம்மின்ன, வங்கியொடு பாட்டிலும் கைவளைகளென்ன, வாகானமாலை பதைக்கங்துலங்க, வஞ்சியுடகையில் ரவிக்கையிலங்க, சீரான காதில் ரெத்தின கமமல்ஜிமிக்கி, சித்திரைப்பதுமைபோல்நின்றார் குலுக்கி சந்திரபிரபை சூரியபிரபை பட்டமொடுசுட்டி, பாங்கானராக்கொடி ஜடநாகங்கட்டி, மல்லிகைமுல்லையிருவாக்ஷிமலரோஜா வாசனைகெந்தங்கள் பரிமளம்வீச, யித்தனைத்திருவழகைக்கண்டார்ரிஷியும், ஏங்கியே மனக்கவலை கொண்டாரேயப்போ, என்தாயே இந்த உருமாத்துவா இப்போதே, எனைக் கண்டோர்நகைக்கச் சபித்தாயே மாதே.

8-வது கட்டம் ஸ்ரீராமச்சந்திரனே என்றமெட்டு.

நாரதர் சத்தியலோகம் செல்வது.

சத்தியலோகநாதனே சத்திவாணிபிராணேசனே
உத்தமிதந்த வடிவைப்பார் பார் பார். (1)
அத்திரிமுனி பத்தினிமேல் மெத்தவும் குத்தமுறைத்தேன்
உத்தமிதந்தவடிவைத் தீர் தீர் தீர். (2)
மெத்த அகத்தேவகித்து உத்தமியோடே பகைத்த
குத்தம் தனக்கென்ன செய்வேன் போ போ போ. (3)

9-வது கட்டம் கருவினுருவாகி என்றமெட்டு.

நாரதர் கைலைக்குச்செல்வது.

ஸம்போ கெங்காதரனே சத்தியுமையாள்பாகனே
மங்கைதந்த வடிவதனை தீராயோ. (1)

வாராயோ எந்தன்முன்னே பாராயோ நாரதர்நான்
தீராயோ என்னுருவை தேவா. (2)
பாலமார்க்கண்டனுக்காய் காலனைவிழவடித்த
ஆலகாலமுண்ட நீலகண்டா. (3)
மண்டலத்தையளந்ததொரு கொண்டல்வண்ணன் வசித்திடும்
வைகுண்டநதனைக்கே விரைவாய் போ ஓய். (4)

10-வது கட்டம்.

நாரதர் வைகுண்டம் ஏகுதல்.

முத்துநவமணி வஜ்ஜிரமிழைத்திட்ட ரத்னடோலந்தன்னிலே
லக்ஷிமியோட நேசித்திருக்குமந்த உத்தமனைப்பணிந்தார். (1)
அன்னநடையாளே மின்னலிடையாளே கன்னல்மொழியாளே
உன்முகம்பார்க்கவேஎன்மனம்நோக்குதே இங்கேயேதானிருப்பாய் 2)
தாசர்குறைதன்னை நாசம்செய்யும்ஜகதீசா உமைப்பணிந்தேன்
நேசமுடன்பரிகாசம் செய்யாமலே கேசவாகாருமையா. (3)

11-வது கட்டம் மலடிவயற்றுமகன்போலே என்றமெட்டு

நாரதர் அனுசூயியிடம் செல்வது.

தெண்டகாரண்யம்சென்றாரே பதி தொண்டுசெய்யும்மாதைக்கண்டாரே
யான் கொண்டவுருவத்தை மாற்றாயே என்றார்.
சத்யலோகந்தனில் சென்றேனே வாணீசனையும் கண்ணால்கண்டேனே
பரிகாசமொழிகள் புகன்றானே என்செய்வேனே.
கைலாசம்தனில்புகன்றேனே கௌரீசனையும் கண்டுபணிந்தேனே
என்னாலாகாதென்றானே என்செய்வேனே.
கேசவனைக்கண்டுபணிந்தேனே பரிகாசமுறைக்க உகந்தேனே
அன்னையே என்னுருமாற்றாயோ என்செய்வேனே.
கன்னிஉருவத்தை விடுததாளே அவர்மின்னலைப்போல்
ஓட்டமெடுத்தாரே.
இன்னம் கலகம்விளைத்தாரே அப்போதே.

12-வது கட்டம்.

நாரதர் கலகம்.

திரிலோகசஞ்சாரி சீக்கிரமாய் ஓடிவந்து சத்திய
லோகவாணியிடம் தனித்து ஒருவார்த்தை சொல்வர்.
சரஸ்வதிபூஜையென்று உலகில்சாத்துவதும் பொய்யாச்சு.
அனுசூயை பூஜையென்று அனைவோரும் பேசிக்கொண்டார்.
அம்பாஉமையவளே உங்கள் ஆலயத்தில் பூஜையில்லை
அத்திரிக்கும் அனுசூயைக்கும் ஆலயங்கள்கட்டுகிறார்.
பங்கயத்திலுதித்தவளே உந்தன்பர்த்தாவிடத்தில் சொல்லு
மங்கையநுசூயாதேவி உங்களைபங்கம் செய்துவிட்டாளே.

நாரதரும் சொல்லிவிட்டு நல்லசண்டை யிழுத்தோமென்று
வீணை தனைக்கானஞ்செய்து வானுலகில்சென்றாரே.

13-வது கட்டம் நலுங்கிட வாருங்கண்ணு என்ற மெட்டு.

சுரஸ்வதி பிர்மாவிடம் செல்வது.

கமலம்தனிலுதித்த கர்த்தனே யுமைப்பணிந்தேன்
உலகில் அனுசூயாதேவி உத்தமிக்கே பூஜையென்றார்.
உம்முடைய சிருஷ்டியல்லால் உத்தமனே ஜன்மம் உண்டோ
யானுரைக்கும் கல்வியல்லால் நாதனே பிழைப்பதுண்டோ.
அத்திரிமுனிபத்தினியாள் ஆலயத்துக்கேத்தவளோ
பக்தியில்மிகுந்தவளோ உத்தமனே பார்த்துவாரும்

(பார்வதி சொல்வது)

கெங்கையைச்சிரசில்வைத்த மங்களாகுணகரனே
சங்கைதனை வேறறுக்கும் சங்கரா உமைப்பணிந்தேன்.
மாது அனுசூயாதேவி சாதுவிடத்தில்சென்று
சோதனைசெய்துவாரும் நாதா உமைப்பணிந்தேன்
காமனைக்கண்ணாலெரித்தீர் கண்டத்தில்விஷம்தரித்தீர்
பாவையாள் பதிபூஜையில் பலனைக்குறைத்துவாரும்.
ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்ட அச்சுதா உமைப்பணிந்தேன்
பக்ஷமாய் யான்சொல்மொழியை யிச்சையுடன்கேளுமையா.
மாது அனுசூயாதேவி சாது இடத்தில்சென்று
சோதனைசெய்துவரும் நாதாவுமைப்பணிந்தேன்.

14-வது கட்டம் காவடிச்சிந்து மெட்டு.

(திருமூர்த்திகளும் சந்நியாசிவேஷத்துடன் அனுசூயையிடம்செல்வது.)
அரியும்அயனும சதுர்முகனுமப்போ நாடினார்வந்துகூடினார் கொண்டாடினார்)
தங்கள்பாரிவாள்சொன்ன பொறாமைமொழிக எண்ணினார்
கேலிபண்ணினார்.
காஷாயம்ஜெபமாலை விபூதியுடனணிந்தாரேயப்போ துணிந்தாரே
போகநினைந்தாரே.
மூவரும்கூடியே கானகம்தேடியே சென்றாரே ஆசிரமம்கண்டாரே.
உத்தமியும்கண்டு மெத்தமகிழ்கொண்டு சித்ராசனமதை
அளித்திட்டாள் மனங்களித்திட்டாள் உபசரித்திட்டாள்.
அதிதியைப்பூஜித்து அன்பாகநேசித்து கொண்டாளே எதிர்நின்றாளே
குக்ஷிவாதையால உங்கள் ஆசிரமந்தனைத்தேடி வந்தோமே
பசியால்நொந்தோமே உண்மை உகந்தோமே.
இந்தவேளையிலெங்கள் பசிதனைத்தீர்த்திடாய் முன்னையே
எங்கள் அன்னையே.
அந்தரங்கத்துடன் கந்தமூலம்கொண்டு அளித்தாளே உபசரித்தாளே
நமஸ்கரித்தாளே.

தவிதமளித்தால் அருந்தோமென்று சொல்லி உரைத்தாரே
கேட்டுபதைத்தாளே.
ர்த்தாவிடந்தனில் உத்திரவுபெற்று வாறேனே பிச்சை தாறேனே
உங்கள் நேராக
மந்தகாசத்துடன் சிந்தைமகிழ்ந்து இருப்பீரே அன்னமளிப்பேனே.

15-வது கட்டம்

(அனுசூயை அத்திரிமகாரிஷியிடம் சொல்வது.)

நற்றவம்புரியும் எந்தன்நாதனே சரணம்.
உத்தமசந்யாசிகள் வந்து புகுந்தாராஸ்ரமம்.
பக்தியுடன் உபசரித்துப் பணிந்துநின்றேனே
பாங்காய்கனிகிழங்குகளும் பகுந்துதந்தேனே
முந்தியசந்யாசிபோலே மொழியுரைத்தாரே
இந்தவுரைக்கென்னசொல்வேன் என்பிராணேசரே
பேதையே உன் கற்புக்கொரு பழுதுவாராதே
சாதுக்களை ஆசிரமம்விட்டப்பால் விடாதே
மஹரிஷியின் வாக்கியப்படி மங்கையும்வந்து
சிசுவாகவேவேணுமென்று ஜலத்தைப்புரோக்ஷித்தாள்
சர்வாபரணம்குலுங்க பாலர்வடிவுகொண்டாரே
அத்திரிமுனியும் அனுசூயையும் மகிழ்ந்துகண்டாரே

16-வது கட்டம் தாராட்டு மெட்டு.

திரிமூர்த்திகளும் பாலரானது.

சிருஷ்டிக்கும் பிர்மாவோ ஜெகத்துக்கதிபதியோ
பர்த்தாசெய்தவத்தால் பாலகராய்வந்தாரோ
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிமூலப்பொருளே
கோலாகலத்துடன் குழந்தையாய்வந்தாரோ
திரிபுரமெரித்தவரோ சிவனுமருத்திரரோ
மகரிஷிதவப்பயனால் மதலையாய்வந்தாரோ

17-வது கட்டம் காவடிச்சிந்து. (சந்தவரை)

நாரதரும்வாணியிடம்வந்தார் முகம்வாடியிருகக காரணம்ஏதென்றார்.
மாது அனுசூயையிடம் வேதன்சிசுபாலனானார் என்றார் அங்குசென்றார்
அம்பாஉமையவளேவாறாய் உந்தன்சங்கரனார் சேதிதனைக்கேளாய்
உத்தமி அனுசூயைக்கி பெத்தபிள்ளைபோலிருக்கார் வாராய்
சென்றுபாராய்.

பங்கயத்திலுதித்திட்டமாது பர்த்தா உன்மேல் பக்ஷமினியேது
அத்திரிமுனி பத்தினியாள் புத்திரனாய் ஆக்கிவிட்டாள் கோதே
செல்லிப்போதே

18-வது கட்டம் லக்ஷிமி பார்வதி சரஸ்வதிமூவரும் பர்தாவைத்தேடிச்செல்வது.

மூவரும்கூடியே கானகம்நாடியே நாதனைக்காணாமல் தேடவே!
பிராணநாதனைக்காணாமல் தேடவே.
கானகத்திலுள்ள மானுடன்பக்ஷிகள் பாதம்பணிந்து கொண்டாடவே
அந்தரத்திலுள்ள தேவர்கள்கூடியே ஆனந்தமாய் மலர்போடவே
அந்தவனத்தில் வசித்திடும்தேவதை குறத்திபோல் குறம்பாடவே.
ஆரடி இந்தவனக்குறத்தி நீ அன்புடன் கையைப்பார்ப்பாயோ
உத்தேசித்தகாரியங்களை உறுதியாகஉரைப்பாயோ.

19-வது கட்டம் குறிசொல்வது.

கானகத்து மலைக்குறத்தி கையின்குறிஉரைப்போம் அம்மைகையின்
குறியுரைப்போம்.
வானுலகதேவருக்கும் வணங்கிகுறியுரைப்போம் அம்மை
தாயே உன்மலர்க்கரத்தை தாராய் குறிசொல்வேன்
மங்களமாய்க்குறியுரைப்பேன் மகிழ்ந்துகேளாயம்மை
தாயேஉன்கரந்தனிலே தனரேகையிருக்கு
நீ தனித்துச்சென்ற யிடங்களெல்லாம் கனகமயமாகும்
பர்த்தாவைத்தேடுகிற பாவனையுமிருக்கு
பாலராகிஓரிடத்தில் லீலைசெய்கிறாரம்மை
தேடியதோர்பொருளுமக்கு கிட்டுறது அம்மை
கூடியசீக்கிரந்தன்னிலே திருமணமும்நடக்கும்
உந்தனுடகரந்தன்னை காட்டாயோ அம்மை
உகந்துகுறிநானுரைப்பேன் மகிழ்ந்துகேளாயம்மை
பராசக்திவடிவமுள்ள பாக்கியரேகையிருக்கு
பர்த்தாவைத்தேடுகிற பாவனையுமிருக்கு
தேடியதோர்பொருளுனக்கு சித்தியாகுமம்மை
சீக்கிரத்தில்சுபமாக திருமணமும்நடக்கும்
தாயே உன்கரந்தன்னை தாராய் குறிசொல்வேன
சீரானகுறி உமக்கு சீக்கிறமாய்ச்சொல்வேன
ஏராளமாய்வித்தைரேகை யிருக்குதம்மாகரத்தில்
தாராளமாய் அனைபெருக்கும் தந்திருப்பாய் அம்மை
யர்த்தாவும் ஓரிடத்தில் பாலனானர் அம்மை
திருமணமும் செய்துகொண்டு சீக்கிரம்வருவீர்கள்

20-வது கட்டம். கும்மி.

மூவரும் ஆசிரமஞ்சேருதல்

மூவரும்கானகம்சென்றாராம் முனி ஆசிரமம்தன்னில் போய்நின்றாராம்
மூவரும்பாலரைக்கண்டாராம் மடிமீதினில் வைத்தானந்தங்
கொண்டாராம்.

அன்னையைக்கண்டுபணிந்தாரும் அவராசீர்வதிக்கஉகந்தாரும்.
இன்னந்திசிக்களை யின்னாரென்று தெரிவிப்பாயென்று பணிந்தாரும்
கன்னிமீய எந்தன்குழந்தைகள் தானிதைக்கண்ணாலே பார்த்து
மகிழ்ந்திடுங்கள்.
வேற்றுமுகம்பார்த்து கத்தும் குழந்தைகளை விட்டுவிடுங்கள்
தொட்டிலிலே.
மங்கையர் தன்னை உபசரித்தாள் வர்ணப்பட்டு பூஷணமளித்தார்
கொங்கைக் ஆடியே ஆவாள்தரித்தாள்மங்கையர் தன்னையும்சோஸ்தரித்தாள்
கந்தமுல்பலாதியளித்தான் மங்கையர்களுமதைக்கிரகித்தார்.
மாங்கிலியபிச்சை தரவேணுமென்று மாதரசிதன்னை ஸ்தோத்தரித்தாள்
சிருஷ்டிசெய்யும்ஜெகக்கர்த்தாவம்மா உலகைரக்ஷிக்கும் எந்தனுட
பர்த்தா அம்மா.
சம்ஹாரஞ் செய்திடும் ருத்திரரம்மா யிவர்மூவரும் எங்களுட
பர்த்தாவம்மா.

21-வது கட்டம் பள்ளியறைக்கீர்த்தனைமெட்டு

பல்லவி.

பர்த்தாவையளித்திடாயம்மா யித்தரையிலுந்தனைபோல்
உத்தமிநான்பார்த்ததில்லை பர்த்தாவையளித்திடாயம்மா

அநுபல்லவி.

முத்திநார்தரிஷிக்கித்தந்த உருவைமாற்றுமலிருந்ததினாலே
ஆவால் வந்ததிந்தகாரணங்கள்
எங்கள்மேல் மனதைவைத்து தங்கியேமனப்பூரித்து
பர்த்தாவைத்திரவுபெற்று பாங்காகஆசீர்வதித்து பர்த்தாவை
தந்திடுவேணிந்தவேளை எந்தன்சிறுமைந்தர்களை
நீங்கள்வந்ததினால் திருமணம்விந்தையாய்நடத்தவேணும்
முந்திப்போல் திரிமூர்த்திகள் சொந்தவடிவையுங்கொண்டார்
பந்தல்படிகள்ஜோடித்து ஆனந்தமாகவிவாகம்செய்தார்.
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்பக்தியுடன் வந்துநிற்க
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளாசீர்வதிக்க
மைந்தன்திரிமூர்த்திகளுக்கும் விந்தையுடனலங்கரிக்க
மங்கல்யதாரணம்செய்து மங்கையுமனமகிழ்ந்தார்.

22-வது கட்டம் உததமகிருஷ்ணனே என்றமெட்டு நாரதர்கலகம்

சுருககுடன்நாரதர் உருக்குக்கடலைக்கொண்டு
தேவரிருக்கும சபைக்குவந்தார்.
திருமூர்த்திகளும்உபசரிக்க அங்கீகரித்து
பொருமையால் ஓர்மொழியுரைததார்.

சுருக்குடனேயிந்த உருக்குக்கடலைதன்னை விரைவாய்பக்குவம் செய்து
ருவாய் என்றுரைத்தார். (சுருக்குடன்)

மூவரும்வாங்கி மனையாளிடம்கொடுக்க
முடியாதென்றுரைத்தார் ரிஷியவர்வாங்கி

அனுசூயையிடம் கொடுக்க நொடியில் பக்குவம்
செய்து அனைபேருக்குமளித்தாள் (சுருக்குடன்)

வெட்கித்தலைகுனிந்து நாரதர்மஹாரிஷி
விரைவாக எழுந்துசென்றார் அப்போது

ரிஷிகளும் அனுசூயையைப்புகழ்ந்து ஆசிர்வசனங்கூறி
அனைபேர்களுமகிழ்ந்தார். (சுருக்குடன்)

23-வது கட்டம்.

மங்களங்கள் பாடினார்கள் சிங்காரமாக ஜெயமங்களங்கள்.
மாதுபத்மாசனியாட்கும் ஸ்ரீதரன்ஜெகநாதருக்கும் மங்களங்கள்.

சங்கரர்உமையவட்கும் இங்கிதமாக பங்கயத்திலுதித்தோர்க்கும்
பாரிவாணி நாயகிக்கும் மங்களங்கள்.

தங்கக்கமலமெடுத்தாள் தாய் அனுசூயை மங்களஹாராத்திக்கொண்டு
மகிழ்ந்து திருஷ்டிசுத்திநின்றாள்மங்களங்கள்.

முற்றுப்பெற்றது.

கோராக்கும்பார் சரித்திரம்.

I-வது கட்டம் வந்தனம்தந்தேன் என்றமெட்டு

சத்தியபுரிதன்னில் நிஜபக்தன்வசித்திட்டான்
கர்த்தன் பாண்டுரெங்கன் மீதில் பக்திமிகுந்த சித்தனும்

உத்தமமாம் குயவத்தொழிலை நித்தியம் நடத்தும் பக்தனும் (சத்திய)
பாரோர்புகழ்ஹரி நாமத்தை பஜனைசெய்துகளித்தவன்
கோரகும்பரென்னும் நாமம்கூவியழைக்க தரித்தனன் (சத்திய)

காமக்குரோதலோபமோகம் கண்டித்த பரிசுத்தனும்
நேமமாகஹரியை நெஞ்சில்நிலைநிறுத்தும் முக்தனும் (சத்திய)

பத்தினிபுதல்வனோடு விரக்தியாய்ப்பிழைத்தினன்
சித்தத்தில்ப்பரப்பிர்மஹத்தை நிறுத்திமண்குழைத்தனன் (சத்திய)

2-வதுகட்டம்.

ஸ்ரீஹரியைச்சிந்தைதனில் நாடியவர் திவ்யகுணயனுபவத்தைபாடி
சேத்துமண்ணைசேருசெய்ய பூர்தியாகஎண்ணங்கொண்டு மிதித்தார்
அதில்குதித்தார்

மாதுஜலத்துக்கேகும்போதுசிறுபாலனைப்பார்த்துக்கொமென்றாள்சாது.

வந்தசிசுவைப்பாறாமல் சிந்தையில்ஒன்றும் தோணாமல்
மதித்தார் சேர்த்துதுகைத்தார்.

மங்கையவள்சீக்கிரமாய்வந்தாள்சிறுபாலனைக்காணோமென்றுநொந்தாள்
மண்ணுடனேசேர்ந்து பாலன்விண்ணுலகடைந்ததைக்கண்டாள.
சோகம்கொண்டாள்.

தீபரசப்தமாய்மொழியுரைத்தாள் கடுங்கோபத்தால் பக்தாவையும்
பழித்தாள்.

பத்தினிகுரலைக்கேட்டு உத்தமத்யாத்தைவிட்டு இறைந்தார்சொல்லிக்
குறைந்தார்

பாலன்போனால்கிடைத்திடுமோதே கோபாலன்சென்றால் வருவாரோ
இப்போதே

பாலனுக்காயெந்தனுடசீலத்தை யொழித்தாயடிகள்ளி என்றுசொல்லி

3-வதுகட்டம். (சேடிநீமதுரைக்கு)

பக்தாயுரைக்லுமே உத்தமிகோபமாய்
பெத்ததாய்க்கிரஹதிற்கு சென்றனள்வேகமாய்
மைந்தனைப்பிரிந்த விருத்தாந்தத்தையுரைத்தாள்
தந்தைதாயிருபேரும் நொந்துகோபித்தார்
பாலனுய்க்காகுணசீலனை வெறுப்பாளோ
சீதானும் நீசெய்தகோபத்தைப்பொருப்பாரோ
மருமகனைமரியாதையாயழைத்து சிறுபெண்
கன்னியைத்திருமணஞ் செய்துவைத்தார்.
பத்தினிஇருபேரும் உத்தமியுடனே
சத்தியபுரிதனக்கு ஏகினார்பாங்காய்

4-து கட்டம்

அந்தரங்கமாய்சிந்தையுருகிக் கோவிந்தநாமத்தைப்பாடினார்
ஞாலம்தன்னை அக்ஞானமானதை கானலெனறவர்எண்ணினா
பாலன் சங்கீதலோலன்வேணுகோபாலனைத்துதிபண்ணினார்
நாரணாபரிபூரணா ஜெகத்காரணாவென்று பாடினார்
ஆறணம்உரைகேட்கவந்த ஸ்ரீநாதனைக்கொண்டாடினார்.

ன்னியிருபேரும் மன்னன்கரந்தன்னை தன்மடியில்வைத்து யே ஜி
கண்ணை விழித்து இது அன்யாயமென்று தன்கரங்களைசேதித்

பன்னகமீதில்நன்னசயனித்த பங்கஜாக்ஷனைசேவித்தார்

கன்னியிருவர்கள் தன்மனதையும் கண்ணன்பாதத்தில்ஸ்தாபித்

யாவையருடன்பக்திசெய்து நேமமாக்காலம் கழித்திட்டார்
க்ரத்தையாகவே தசமிவிரதத்தினில் பண்டரீநாதன் அழைத்திட்

5-வது கட்டம் மாலலங்கார என்றமெட்டு

கோபுரசேவையைக்கண்டாரும் கோரக்கும்பாருனந்தங்கொ
ருப், மஹாபத்தியாலிரு மங்கையருடன்கூட மகிழ்ந்துபுகழ்ந்து அய
மகிமையைக்கொண்டாடி கோபுர.

அத்திபாலரசு அருநெல்லிபுன்னை அபரிமிதமான பலவிருக்ஷ
கள், சுத்திஎங்கிலும் மயில்தோகைவிரித்தாடும், முக்தியளித்திடும் பொ
னமயமான, கோபுர

அண்டர்கள்முனிவர்கள் கணட்றியாத பண்டரீகோபுரசிகரமதில்
கொண்டல்வண்ணன்பதம்பூண்டவருய் நிஜதொண்டர்கள் கோஷ்டியை
கண்டாரந்தத்தினல், கோபுரசேவை

பரவசமாய் சன்னதிக்கெதிர்நின்று பாவையருடன் சன்னதங்
டார், கரமில்லாதகைங்கர்யம் குறைந்ததென்றுகண்ணினால் நீருதி
கலங்கித்தவித்தார் (

தொண்டர்கள்நிர்த்தனம் செய்வதைப்பார்த்து பண்டரினாதன
அண்டவொண்ணாத ஆனந்தங்கொண்டு அவர்கள்நடுவினில் சென்
நடித்தார். (கே

பஜரேபண்டரிநாதாவென்று பஜனைசெய்துல்துதித்தார் ஜெய
நாம்தேவ் சோபாம்தேவ் துக்காராம்சக்குபாய் நிர்த்தனம்கண்டார

6-வது கட்டம் காவடிச்சிந்து பாளைவாய்

தம்புறுவீணைமிருதங்கம்யிங்கிதஜாலர்கள்போட்டு
ஸங்கீதத்துடனே நின்றுபாடினார் அ
மங்களகரமாக கூடினார்.

பக்தர்கள்ஒன்றாகக்கூடி சித்தமுருகியேபாடி
அத்தனைபேருமாயங்கே கூடினார் அ
முத்தியேவிரும்பி ஸதாபாடினார்

பக்தபராதீனர்நின்று சித்தமகிழ்ந்துகுதிக்க
இத்தனைபேருமாய் நின்றுதுத்திட்டார் நிஜ
பக்தனுக்கிரகாமுமளித்திட்டார்.

கரமிரண்டிலும் ஜாலர்கள் விரைவாகஎடுத்துக்கொண்டு
கண்ணன்பாதத்தில் மனதைச்சாத்தினார் ஹரி
தாசர்கள் மலர்மாரிதூற்றினார்.

7-வது கட்டம் துலக்கிவரும் கடலுக்கு யென்றமெட்டு.

அன்னைருக்மணியெழுந்து உன்னிதமாய்வாராள்
சொர்ணமணி பூஷணங்கள் நன்றாகவேயணிந்துகொண்டு
வர்னப்பட்டாடைதரித்துமின்னலைப்போலே
பக்தர்கண்ணின்முன்பாகவே சிறுகன்னியைப்போலே.

சங்கமிருதங்கம்நெருங்கமங்களவாத்தியங்கள் முழங்க
மைந்தனை மருங்கில்வைத்து வந்ததைப்பாராய்
அந்தசுந்தரிநேராய் இந்தவிந்தையைப்பாராய் அன்னைருக்மணி

பக்தனுடபாலனடி சத்பகுணசீலனடி
மெத்தஉய்யரனடி பாவையேவாராய் இந்தபாலனைப்பாராய்.
உந்தன்பாவத்தைதீராய் அன்னைருக்மணி

மங்கைருக்மணியைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து பரவசமாய் மலரடி
பணிந்தாள் சிறுமதலையையணைந்தாள் அன்னைருக்மணி
மங்களங்கள்பாடினாரம்மன் மகிமையைக்கொண்டாடினார்

முற்றிற்று

149192